

Efter den gældende lov er hidtil krævet afgift ved udstykning af særskilt beliggende lodder, medens der ikke er krævet afgift ved frastykning af hele matrikelnumre. Da det må erkendes, at det kan forekomme urimeligt at opretholde denne forskel, belægges frastykningen af hele matrikelnumre med afgift.

Til nr. 2.

Det har vist sig, at en del parceller af ret høj værdi, f. eks. parceller til rækkehusbebyggelse, er under 200 m². Efter den gældende lov kan disse parceller udstykkes uden afgift, hvilket findes mindre rimeligt. Samtidig findes det mindre rimeligt, at visse parceller over 200 m², f. eks. moselodder o. lign. med en ringe værdi, belægges med afgift ved udstykning.

Det foreslås derfor at erstatte arealgrænsen med en værdigrænse.

Da administrationen af afgiftsloven vil blive væsentlig forøget, såfremt afgiften gradueres efter parcellernes værdi, og da størrelsen og værdien af en parcel, der fraskilles en ejendom ved udstykning, er uden væsentlig betydning for omfanget af det arbejde, der er forbundet med matrikeldirektoratets ekspedition af en udstykningssag, må det være rimeligt, at der fremdeles betales lige stor afgift for parcellerne.

Efter den gældende lov svares ikke afgift i sager om overførsel af arealer ved omdeling eller skelforandring. Efter forslaget skal der heller ikke fremtidig svares afgift i sådanne sager; men en udtrykkelig bestemmelse herom er under hensyn til den foreslåede formulering af § 1 unødvendig, idet sådanne arealer ikke tildeles særskilte matrikelnumre.

Ændringen af § 2, stk. 2, er en følge af ændringen af § 1.